

dette, at et Lands Forsøg paa gennem Forhøjelser af Toldsatser at bevare sit Hjemmemarked for den hjemlige Produktion og at skabe sig Forhandlingsgrundlag til Aabning af Udlandets Toldmure skulde føre til en Toldkrig.

Forslagene vil, førte ud i Livet paa hurtig Maade, medvirke til at afhjælpe Arbejdsløsheden uden Byrder for Statskassen samtidig med, at mange Mennesker faar mere at leve af, hvorved den almindelige Købeevne forøges. Dette ses bl. a. af en Udvalget fra betydende Side indenfor Tekstilindustrien forelagt Opgørelse, hvorefter denne kan tage 3000 Mand mere i Arbejde, hvilket vil repræsentere ca. 9 Mill. Kr. mere i aarlig udbetalt Arbejdsløn samtidig med, at der spares betydelige Beløb i Arbejdsløshedsunderstøttelse til disse (omkring 2 Mill. Kr. aarlig), naar de for de paa-gældende færdige Fabrikata gældende Indførselsafgifter forhøjes med 10 til 15 pCt.; og ved den forøgede Beskæftigelse, der vil være en Stigning fra ca. 71 til 100 pCt., vil Generalomkostningerne nedgaa med 7 pCt.

Mindretallet skal saaledes anbefale de under 1—4 stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

For det Tilfælde, at Mindretallets Forslag ikke maatte vinde fornøden Tilslutning til at kunne fremmes, har det, for fremdeles at hjælpe til Tilvejebringelse af et Forslag, der kan bidrage til at skabe Arbejdsmuligheder, medvirket til at faa saadanne Bestemmelser fjernet af Lovforslaget, som hidtil har hindret Tilslutningen fra Det konservative Folkepartis Medlemmer.

Efter at dette er sket i det under Nr. 5 foreliggende Ændringsforslag, vil Mindretallet, selv om det ikke tør haabe paa, at det vil tilvejebringe en saadan Merbeskæftigelse, som er ønskelig, dog under de foreliggende Forhold *subsidiært* anbefale det til Vedtagelse.

Ændringsforslag.

Af et *Mindretal* (Laursen og Tvede):

(Ændringsforslagene Nr. 1—4).

Til § 1.

1) Paragraffen udgaa.

Til § 2.

2) Paragraffen affattes saaledes:

„Naar en Enkeltvirksomhed, omfattende en Landsindustri, eller en Organisation for flere Virksomheder, der dog mindst skal omfatte 75 pCt. af en Landsindustri — beregnet i Henhold til beskæftigede Arbejdere den 1. Februar 1926 i paa-gældende Industri —, paa forbindende Maade overfor Finansministeren angiver at kunne beskæftige 10, respektive 20, 30 pCt. eller flere Arbejdere, end der beskæftigedes af den paa-gældende Virksomhed eller Organisation den 1. Februar 1926, kan der for Opnaaelsen af en saadan Merbeskæftigelse af Finansministeren med Tilslutning af et i Henhold til Grundlovens § 45 valgt 15 Mands Udvalg fastsættes en Forhøjelse af de for de tilsvarende færdige Fabrikata, som Virksomhederne producerer, gældende Indførselsafgifter, dog ikke ud over 31. December 1927.

Kan Virksomhederne ikke opretholde den af dem paatagne Merbeskæftigelse i hele Perioden til Udgangen af 1927, kan Finansministeren med Tilslutning af det ovennævnte Udvalg, om ikke Forholdene maatte tale derimod, nedsætte Tillægssatsen, eventuelt helt lade den bortfalde, fra det Tidspunkt, da det konstateres, at Forpligtelsen til Merbeskæftigelsen ikke er opfyldt.

Kontrollen med Hensyn til de pr. 1. Februar d. A. beskæftigede Arbejdere og det merbeskæftigede Arbejderantal sker ved Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringens Foranstaltning, og er Direktørens Attest afgørende Bevis for Finansministeren.

Udgifterne ved Kontrollen udredes af Kontorholdsudgifterne til Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen.“

Til § 3.

3) Paragraffen affattes saaledes:

„I Tilfælde, hvor Import, der bidrager til Arbejdsløshedens Forøgelse, hovedsa-